

ROMÂNIA

Tribunalul Xxx

operator -xxx

Secția de contencios administrativ și fiscal

litigii de muncă și asigurări sociale

Dosar nr. xxx/2010

SENTINȚA CIVILĂ NR. xxx

Ședința publică din data de xxx 2010

Președinte

Grefier

S-a luat în examinare acțiunea conexată în contencios administrativ formulată de reclamanta SC xxx SA xxx în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului: Xxx și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantei - cj. xxx și reprezentanta pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx - cj. xxx, lipsă fiind pârâta Administrația Finanțelor Publice a Județului Xxx.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Acțiunea este legal timbrată cu suma de xxx lei taxa judiciară de timbru și xxx lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei după care se constată că la data de 04.11.2010 prin serviciul registratură al instanței reclamanta a depus la dosar concluzii scrise.

La solicitarea instanței de a preciza care este situația juridică a reclamantei având în vedere că în petitul concluziilor scrise depuse a indicat altă denumire a societății reclamante, reprezentantul reclamantei învederează că este aceeași societate, că reclamanta și-a schimbat doar denumirea, are aceleași date de identificare, respectiv aceiași număr de ordine în registrul comerțului și același Cod unic de înregistrare. Se obligă ca până la sfârșitul dezbaterilor să depună la dosar copie de pe Certificatul de înregistrare al societății SC xxx SA.

Nemaifiind formulate cereri sau de administrat probe instanța declară terminată faza probatorie și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul reclamantei susține acțiunea, solicită admiterea ei așa cum a fost formulată în scris, să fie reținute constatările și concluziile raportului de expertiză efectuat în cauză- Nu solicită cheltuieli de judecată.

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală și menținerea Deciziilor de impunere atacate care sunt temeinice și legale fiind emise cu respectarea dispozițiilor legale în materie* ' *

TRIBUNALUL

Deliberând asupra acțiunii de față constată următoarele :

Prin acțiunea conexată în contencios administrativ înregistrată la această instanță la data de 04.01.2010, reclamanta SC xxx SA (fostă SC xxx SA) a cerut în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Xxx și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx anularea Deciziei nr. xxx/xxx.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx -Biroul Soluționare Contestații privind soluționarea contestației formulată de reclamantă, anularea în parte a Raportului de Inspecție Fiscală nr. xxx/xxx.2009, încheiat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx prin Activitatea de Inspecție Fiscală Xxx, a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. xxx/26.09.2009, anularea Deciziei nr. xxx/28.07.2009 privind soluționarea contestației formulată de reclamantă și anularea Dispoziției privind măsurile stabilite de organul de inspecție fiscală emisă sub nr. xxx/26.06.2009 de către pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx, prin Activitatea de Inspecție Fiscală, fără cheltuieli de judecată.

În motivare acțiunii a susținut că sumele stabilite suplimentar în sarcina reclamantei, în baza deciziilor de impunere au fost calculate în baza unor facturi pentru lucrări de construcții - montaj, cu TVA, de la o unitate de construcții, în loc să se aplice măsuri de simplificare prin taxare inversă, fapt nerealizabil în practică datorită faptului, că la data la care s-au efectuat aceste lucrări, măsurile de simplificare nu erau în vigoare, în' condițiile în care au fost introduse în Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prin OG nr. 87/19.08.2004, aprobată prin Legea nr. 494/12.11.2004; lucrările de construcții - montaj s-au introdus în art. 160 alin 2, prin Legea nr. 343/17.06.2006, fiind scoase din Codul fiscal prin pct. 70 din OUG nr. 106/04.10.2007, cu aplicabilitate începând de la data de 01.01.2008.

Societatea reclamantă a arătat că nu a putut aplica măsurile de simplificare în cazul lucrărilor de construcții montaj și pentru considerentul ca prin OMFP nr. 155/2007 sunt considerate lucrări de construcții - montaj, acele lucrări care erau prevăzute la secțiunea F - Construcții, diviziunea 45 din Ordinul Institutului National de Statistică 601/2002, având în vedere excluderile prevăzute în Codul grupelor

Astfel, societatea reclamantă susține că în practică se întocmesc două facturi, din care una cu TVA, cealaltă fără TVA, având în vedere excluderile anumitor activități din Ordinul nr. 601/2002, cum ar fi: instalarea elementelor de tâmplărie, construcții metalice din părți componente, lucrări de instalații pentru clădiri, lucrări de finisare 4521, instalarea sistemelor de telecomunicații, instalații sisteme electrice de încălzire.

Reclamanta nu a procedat la aplicarea în practică a măsurilor de simplificare prevăzute de norme însă, prin această omisiune nu a dus nici un prejudiciu bugetului de stat, câtă vreme firma SC xxx SRL, în baza facturilor emise cu TVA a colectat taxa pe valoare adăugată și a achitat-o la buget.

A susținut că organele de control au aplicat greșit prevederile legale înscrise în art. 160 alin 3 și 5 din Legea nr. 571/2003 cu privire la omisiunea furnizorului de a nu menționa taxarea inversă în facturile emise, prevederi care permit corectarea operațiunii, fără alte mențiuni, fapt ce rezultă și din prevederile art. 82, paragraful 7 din HG nr. 44/2004 privind Normele de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, fără ca legiuitorul să prevadă obligația societății comerciale la plata unor majorări.

În probațiime a depus facturi fiscale emise de către SC xxx SRL fila 85 - 116, fișa sintetică totală emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Xxx la data de 04.02.2010 pe seama SC xxx SRL reprezentând calculul accesoriilor până la data de 04.02.2010 la taxa pe valoare adăugată, fila 117-120, un extras privind situația TVA stabilit suplimentar, aferentă facturilor pentru care nu s-au aplicat măsurile din simplificare semnat de către organele de control fiscal și reclamanta SC xxx SA Xxx fila 83-84.

În cauză s-a efectuat o expertiză contabilă în specialitatea fiscalitate având ca obiective verificarea împrejurării dacă reclamanta SC xxx SA a dedus sau nu TVA-ul din facturile emise de SC xxx SRL Xxx în perioada 01.01.2007- 31.12.2007; dacă SC xxx SRL a colectat și plătit TVA-ul aferent acestor facturi; dacă există vreo diferență, în plus sau în minus pentru fiecare lună a anului 2007 între TVA-ul dedus și TVA-ul colectat și plătit; să se verifice dacă Ministerul Finanțelor a fost sau nu prejudiciat prin TVA-ul înscris în raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. xxx/27.06.2009, având în vedere raporturile comerciale contractuale existente între cele două societăți; dacă există vreun prejudiciu adus de către reclamanta SC xxx SA bugetului statului și care sete cuantumul acestuia.

Prin întâmpinare, pârâta DGFP a județului Xxx a cerut respingerea acțiunii ca netemeinică, nelegală și menținerea actelor administrative constestate ca netemeinice și nelegale.

Pe cale de excepție a invocat inadmisibilitatea capătului de cerere din acțiunea reclamantei având ca obiect anularea actului de inspecție fiscală nr. xxx/26.06.2009, de către inspectorii din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, raportat la prevederile art. 106 din Codul de procedură fiscală și a Normelor metodologice de aplicare a acestora prevăzute la art. 106.1 - 106.4, susținând că doar decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspecția Fiscală produc efecte juridice față de reclamantă, în condițiile în care această decizie constituie titlu de creanță, cu putere executorie și nu raportul de inspecție fiscală în care au fost prezentate doar constatările faptice și legale ale inspecției fiscale, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere.

Pe fond, a susținut că Deciziile de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspecția fiscală sunt legale

Reclamanta SC. xxx SA a efectuat diverse lucrări de modernizări și reparații la construcțiile existente în patrimoniu care, din punctul de vedere al pârâtei sunt supuse măsurilor de simplificare prevăzute la art. 160 alin 2 lit. c din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat și completat.

În urma analizării documentelor care au stat la baza înregistrării în contabilitatea a cheltuielilor cu privire la modernizările și reparațiile construcțiilor - devize, situații de lucru, organele de inspecție fiscală au constatat că aceste lucrări se încadrează în categoria lucrări de construcții montaj, prestate de către SC xxx SRL, pentru care nu au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute la art. 160 alin. 2 lit. c din Codul fiscal, respectiv, de taxare inversă.

În cazul de față, pentru lucrările de construcții - montaj executate, societatea reclamantă și-a exercitat dreptul de deducere (4426=401) fără a colecta în același timp această taxă prin evidențierea contabilă, atât ca taxă deductibilă, cât și ca taxă colectată (4426 = 4427) așa cum cer imperativ prevederile art. 160 alin. 3 din Codul fiscal, organele de inspecție fiscală procedând la colectarea taxei pe valoare adăugată, aferentă facturilor în cauză, stabilind în sarcina reclamantei o diferență de TVA suplimentară în sumă de xxx lei.

Sanțiunea aplicată reclamantei de către organele de inspecție fiscală prin neaplicarea taxării inverse a constat în neacordarea dreptului de deducere a TVA în suma totală de xxx lei, aferentă lucrărilor de construcții, respectând prevederile art.82 alin. 9 din Normele metodologice aprobate prin HG nr. 44/2004.

A combătut susținerea societății reclamantei potrivit căreia organele de control au aplicat greșit prevederile legale atunci când au calculat majorări pe corectarea decontului cu considerentul venituri suplimentare,

sustinând că societatea reclamantă datorează majorări de întârziere pentru neachitarea la scadență a obligațiilor de plată, potrivit dispozițiilor art. 119 alin. 1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicat.

Pe cale de consecință, stabilirea majorărilor de întârziere în suma de xxx lei, calculate în baza Deciziei de impunere atacate cu nr. xxx/07.09.2009 este legală și reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul.

In probațiune a depus Anexa nr. 7 la Raportul de inspecție fiscală.

In drept, a invocat prevederile art. 160 din Legea nr. 571/2003, pct. 13 și pct. 82-din HG nr. 44/2004, Ordinul MFP nr. 155/2007, pct. 5.1 și 5.2 din Ordinul nr. 519/2005, art. 119 alin 1 din OG nr. 92/2003.

Din actele și lucrările dosarului, examinând actele și înscrisurile a căror nulitate se cere a fi constatată de către instanță, concluziile Raportului de expertiză contabilă în specialitatea fiscalitate efectuat în cauză, obiecțiunile pârâtei DGFP a județului Xxx și răspunsul expertului la obiecțiuni, tribunalul constată următoarele:

Excepția nulității Raportului de expertiză contabilă invocată de către pârâtă pe calea obiecțiunilor la raport este nefondată, urmând a fi respinse, deoarece expertul și-a exprimat un punct de vedere motivat cu privire la existența obligațiilor fiscale stabilite de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în raport cu propriile convingeri.

Este nefondată excepția inadmisibilității contestării capătului de cerere privind anularea Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/26.06.2009 întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul pârâtei, deoarece se impune examinarea pe fond a acestuia, câtă vreme constatările de fapt și de drept ale acestuia au stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată; prin urmare nu este exclus controlul judiciar.

Acțiunea în contencios administrativ este nefondată, urmând a fi respinsă.

Nu există temeiuri pentru anularea Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/26.06.2009 întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală și nici a Dispoziției nr. xxx/26.06.2009 privind măsurile stabilite de organul de inspecție fiscală, câtă vreme, s-a constatat că societatea reclamantă nu a respectat măsurile de simplificare privind taxarea inversă prevăzute în art. 160 alin 2 lit c din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat și completat, în condițiile în care a solicitat deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor de plată a lucrărilor de construcții - montaj, emise de SC. xxx SRL.

Din examinarea Dispoziției nr. xxx/26.06.2009 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, emisă de către Activitatea de

Inspecție Fiscală fila 40, reținem că această dispoziție are un caracter de recomandare și vine în sprijinul societății reclamante, cu scopul de a proceda la stornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, efectuării înregistrării contabile 4426=4427 și înregistrarea n decontul de TVA, întocmit la sfârșitul perioadei fiscale, la rândurile de regularizări, până la data de 25.07.2009, în condițiile în care s-a stabilit că societatea reclamantă nu a aplicat măsurile de simplificare prevăzute la art. 160 alin 2 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat și completat, în sensul că nu a evidențiat TVA-ul aferent lucrărilor de construcții - montaj în cursul anului 2007, atât ca TVA colectată, cât și ca TVA deductibilă, în deconturile de TVA aferente perioadei fiscale, conform pct 82 alin 9 și alin 10 din HG nr. 1861/2006.

Societatea reclamanta SC Zahăr SA a efectuat diverse lucrări de modernizări și reparații în cursul anului 2007, la construcțiile deținute în patrimoniu care se încadrează în categoria de construcții - montaj și care sunt supuse măsurilor de simplificare prevăzute la art. 160 alin 2 lit. c din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat și completat.

Aceste lucrări au fost efectuate de terțul prestator SC. xxx SRL, iar din facturile emise de către acesta în cursul anului 2007, depuse în probațiune, rezultă că nu cuprind mențiunea „taxare inversă”.

Beneficiarul acestor facturi avea obligația de a înscrie pe facturile primite de la furnizor a taxei pe valoare adăugată aferentă și de a o înregistra în evidența contabilă atât ca taxă deductibilă, cât și ca taxă colectată (4426 = 4427) și de a evidenția taxa în decontul de TVA, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, fără să se efectueze plata ei între furnizori și beneficiari, fapt ce rezultă din interpretarea și aplicarea art. 160 alin 3 din Codul fiscal și pct. 82 alin 5 și 6 din Normele de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004.

Taxa pe valoare adăugată aferentă facturilor în discuție, cuprinse în Anexa nr. 7 la Raportul de inspecție fiscală este în suma de xxx lei. Cum reclamanta și-a exercitat dreptul de deducere (4426 = 401), fără a colecta în același timp taxa (4426 = 4427) conform prevederilor art. 160 alin 3 din Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea TVA aferente facturilor în cauză, stabilind în sarcina societății o diferență de taxă pe valoare adăugată suplimentară cu suma de xxx lei.

Expertul confirmă că în relația comercială dintre cele două societăți apar diferențe în ce privește luna înregistrării în contabilitate a facturilor emise de SC. xxx SRL și că o parte din bunurile care fac obiectul relației comerciale dintre cele două societăți erau supuse în anul

2007 măsurilor de simplificare prevăzute de art. 160 Cod fiscal, susținând că bugetul de stat nu a fost prejudiciat de societatea reclamantă.

Este cert, că toate lucrările de construcții înscrise în facturile fiscale de la filele 85 – 116 se înscriu în categoria construcții-montaj fapt de rezultă și prin definiția dată acestor lucrări în art. 1 din OMFP nr. 155/2007 privind aplicare măsurilor de simplificare pentru lucrările de construcții montaj prevăzute la art. 160 din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal.

Sunt nefondate susținerile expertului contabil cu privire la faptul că facturile în cauză respectă prevederile art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, având în vedere și considerentele Deciziei nr. V/2007 pronunțată de înalta Curte de Casație și Justiție, în condițiile în care societatea petentă nu a aplicat măsurile de simplificare - taxarea inversă pentru lucrările de construcții - montaj și nici nu a procedat la rectificarea ulterioară a operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor pct. 82 alin 9 din Normele de aplicare a Codului fiscal aprobate prin HG nr. 44/2007.

Față de cele arătate, instanța constată că expertul nu a indicat vreo normă legală în conținutul Raportului de expertiză care să îi permită societății reclamante să nu aplice măsurile de simplificare prevăzute în art. 160 alin 2 lit. c din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, motiv pentru care va înlătura din probațiune Raportul de expertiză, celelalte aspecte ale expertizei neavând vreo legătură cu problema de drept dedusă judecării

Din examinarea Deciziei de impunere nr. xxx/26.06.2009 emisă pe seama reclamantei, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspekția Fiscală reținem că în cursul perioadei verificate 01.01.2006 -30.04.2009, reclamanta a încasat la data de 13.03.2009 un avans de xxx lei, fără a proceda la colectarea TVA aferentă în suma de xxx lei, împrejurarea necontestată de către reclamantă pe calea prezentei acțiuni în contencios.

Pentru neaplicarea taxării inverse de către beneficiarul SC xxx SA, acesta a fost sancționat în mod corect de organele fiscale, prin neacordarea dreptului de deducere pe valoare adăugată în suma de xxx lei raportat la prevederile art. 132 alin. 9 din Normele metodologice aprobate prin HG nr. 44/2004.

Nu există temeiuri legale pentru anularea debitului principal înscris în Decizia de impunere nr. xxx/26.06.2009, reprezentând taxa pe valoare adăugată aferentă perioadei 01.01.2006 - 30.04.2009, în suma de xxx lei, care de altfel nu a fost contestat pe calea prezentei acțiuni, ci doar majorările de întârziere în suma de xxx lei, calculată pentru perioada

25.02.2007 - 15.06.2009, care sunt măsuri accesorii și însoțesc debitul principal.

Pentru considerentele prezentate, în baza art. 18 alin 2 din Legea nr. 554/2004, raportat la normale legale menționate mai sus va respinge acțiunea conexată în contencios administrativ formulată de reclamanta SC xxx SA (fostă SC xxx SA) în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Xxx și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx având ca obiect anularea Deciziei nr. xxx/07.09.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx - Biroul Soluționare Contestații privind soluționarea contestației formulată de reclamantă, anularea în parte a Raportului de Inspecție Fiscală nr. xxx/29.06.2009, încheiat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx prin Activitatea de Inspecție Fiscală Xxx, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. xxx/26.09.2009, anularea Deciziei nr. xxx/28.07.2009 privind soluționarea contestației formulată de reclamantă și anularea Dispoziției privind măsurile stabilite de organul de inspecție fiscală emisă sub nr. xxx/26.06.2009 de către pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx, prin Activitatea de Inspecție Fiscală.

Văzând că nu s-au cerut cheltuieli de judecată, urmează a nu fi acordate.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN
NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea conexată în contencios administrativ formulată de reclamanta SC xxxx SA (fostă SC xxx SA) în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Xxx și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx având ca obiect anularea Deciziei nr. xxx/07.09.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx - Biroul Soluționare Contestații privind soluționarea contestației formulată de reclamantă, anularea în parte a Raportului de Inspecție Fiscală nr. xxx/29.06.2009, încheiat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx prin Activitatea de Inspecție Fiscală Xxx, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. xxx/26.09.2009, anularea Deciziei nr. xxx/28.07.2009 privind soluționarea contestației formulată de reclamantă și anularea Dispoziției privind măsurile stabilite de organul de inspecție fiscală emisă sub nr. xxx/26.06.2009 de către pârâta Direcția

Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx, prin Activitatea de Inspecție Fiscală.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă și executorie.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 10 noiembrie 2010.

Președinte

Grefier